

[Holger Larsen.]

heller Husmændene, Smaaahaandværkerne o. s. v. Altsaa maa vi enten hæve Indtægtsgrænserne, eller ogsaa maa vi hæve de 20 pCt. ret betydeligt.

Endvidere siger det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, at nu har vi jo Fortsættelseskasserne, og selv om det koster et Arbejde, saa er det dog ikke saa forfærdeligt at faa overflyttet Medlemmerne til disse. Nej, der er praktisk talt intet Arbejde derved, det er ordnet saa praktisk, at Arbejdet med det betyder intet; men der er det at bemærke dertil, at i samme Øjeblik et Medlem overflyttes til en Fortsættelseskasse, saa skal man betale betydeligt mere og faar betydeligt mindre. Og hvis man henholder sig til mit Eksempel med Arbejdsmanden, der er paa løst Arbejde, og hvis Hustru arbejder med Rengøring paa et Kontor, og som altsaa er slettet, saa vil man erkende, at den Mands økonomiske Forhold i Virkeligheden er saaledes, at han ikke er i Stand til at sikre sig i Fortsættelseskassen; og derfor vil den Slags Medlemmer meget ofte glide ud, og det vil sige glide bort fra Sygekassebevægelsen.

Det er det, der har staaet for mig som det forfærdelige, og jeg vil ogsaa sige til det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, at i samme Øjeblik som man er i Færd med at skabe noget fuldkommen nyt paa Sociallovgivningens Omraade herhjemme og lægger Sygekassebevægelsen til Grund og ser, at det kan have sine Vanskeligheder at faa hele den store Befolkning ind i Sygekasserne, hvad de maa gøre, som skal kunne faa Aldersrente, i samme Øjeblik kan man ikke have saa rigoristiske Bestemmelser, som vi har dem her.

Selv om de ærede Medlemmer af Folketpartiet og Venstre endnu ikke har givet Tilslutning til Systemet i Socialforsikringslovsforslaget, tror jeg alligevel, at dømme efter den Behandling, de har givet det i Udvalget, de vil komme til at gaa ind paa det; og saa kan man dog nu ikke smide Medlemmer af Sygekasserne ud for saa senere at have Besværigheder med at faa fat i dem igen. Saa gælder det om at beholde dem og ikke om at smide dem ud, og det drejer sig jo kun om ganske faa Penge for Statskassen at bevare disse Mennesker i et Par Aars Tid.

C. O. Pedersen: Jeg har et Par Bemærkninger først til det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, som sagde, at det, der tilsigtedes med Forslaget, var under Hensyn til Folkeforsikringsforslaget, der jo behandles i et Udvalg, at gøre en Standsning i Ud-

rensningen af Sygekasserne. Det forekommer mig, at hvis Ministeren blot havde villet foretage en Standsning, og hvis han havde handlet i Udvalgets Aand, i Overensstemmelse med de Betragtninger, der var fremme i Udvalget — og det var netop det, jeg før sagde til Ministeren, at han havde kunnet faa at vide hos sine Partifæller, hvordan man der saa paa Sagen —, saa havde Ministeren netop ikke valgt at komme med et Forslag af denne Karakter; for det ved alle Medlemmer af Udvalget, at denne Bestemmelse kan ikke gennemføres.

Det, der kunde være Tale om, er allerede skitseret her, og hvis Ministeren blot havde haft denne Hensigt, havde han maattet vælge den Fremgangsmaade. Men naar Ministeren valgte en anden, var det, fordi han, som jeg sagde, havde bragt sig i en Situation, hvor han simpelt hen ikke kunde undgaa det; Ministeren var tvunget til at søge sin Cirkulærepolitisk legaliseret.

Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen kunde ikke være enig med mig, naar jeg havde sammenstillet Tallene 1892 og 1930; det ærede Medlem mente, at jeg skulde have begyndt med 1927, der stod det radikale Venstre og Socialdemokraterne nu, og der havde ogsaa Venstre ellers staaet hele Tiden, sagde det ærede Medlem. Ja, det kan være meget rigtigt, at man har været enig om det op igennem Aarene — i 1915 var man det nu ikke —, men det er i og for sig ikke dermed afgjort, at det var det rigtige, for der er megen gammel Slendrian her i Landet, naar man en Gang imellem kommer til at tænke over det; under Krigen flød der saa meget igennem.

Men nu er vi alle enige om, at der ikke skal ske Misbrug af Sygekasserne; jeg forstod ogsaa paa det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, at Folk, der er saaledes situerede, som jeg har skitseret, kunde ikke være der, og naar de har været der gennem saa mange Aar, er det, fordi den Revision, der skulde finde Sted, ikke har fundet Sted, i alt Fald ikke i den Udstrækning, hvori der burde være revideret. Jeg sagde, at den Mand, jeg talte om, havde staaet i Sygekassen i 8 Aar med den Indtægt, han havde, skønt han bevislig ikke havde haft nogen som helst Ret til at være der, og jeg ved, der er mange flere saadanne, men her havde jeg nu faaet dette Eksempel, og det er ikke, som det ærede Medlem Hr. Holger Larsen sagde, en Mand, der ikke har faaet noget i Sygekassen; tværtimod, han har nydt rigeligt.

Jeg vender mig derefter til den højtærede Minister. Ministeren var, om jeg saa maa sige, ikke i helt godt Humør, men